

A Magyar Köztársaság nevében!

A Baranya Megyei Bíróság a Szabó és Szomor Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó Sándor ügyvéd cím) által képviselt **felperes neve** (felperes címe szám alatti székhelyű) **felperesnek**, - **személyesen eljáró I.rendű alperes neve** (I.r.alperes címe szám alatti lakos) **I. rendű**, valamint a (név) jogi előadó által képviselt II.rendű alperes neve(II.rendű alperes címeszám alatti székhelyű) **II. rendű alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A megyei bíróság kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg 15 (tizenöt) napon belül a felperesnek **6.593.432,-** (hatmillió-ötszázkilencvenháromezer-négyszázharminckettő) forintot.

Megállapítja, hogy a II. rendű alperes a fenti alperesi kötelezettségből 1.800.000,- (egymillió-nyolcszázézer) forint erejéig az I. rendű alperessel egyetemlegesen helytállni tartozik a felperes felé.

Ezt meghaladóan a keresetet e l u t a s í t j a.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak az illetékes állami adóhatóság felhívására egyetemlegesen **108.000,-** (száználcezer) forint, külön az I. rendű alperest **359.500,-** (háromszázötvenkilencezer-öttszáz) forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

Kötelezi az alpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen a felperesnek 90.000,- (kilencvenezer), az I. r. alperes külön 182.745,- (száználcvankettőezer-hétszáznegyvenöt) forint részperköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Pécsi Ítéltáblához címzett, de a Baranya Megyei Bíróságnál írásban, három példányban – jogi képviselő közreműködésével - előterjesztett fellebbezésnek van helye.

A Pp. 73/A. § (1) bekezdése értelmében a jogi képviselő az ítéltábla előtti eljárásban az ítélet, valamint az ügy érdemében hozott végzések ellen fellebbezést (csatlakozó fellebbezést) előterjesztő fél számára kötelező. A jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata a Pp. 73/B. § (1) bekezdés a.) pontja alapján hatálytalan, kivéve, ha a fél pártfogó ügyvédi képviselő engedélyezése iránti kérelmet terjeszt elő. Az erre irányuló kérelmet a fél lakóhelye, tartózkodási helye, vagy munkahelye szerint illetékes Megyei Igazságügyi Hivatalnál, az erre a célra rendszeresített nyomtatvány kitöltésével lehet kérni.

A bíróság tájékoztatja a peres feleket, hogy a fellebbezési határidő lejárt előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére, vagy összegére, a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költségek megfizetésére vonatkozik, illetve csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul.

Ha a felek a tárgyalás megtartását kérik, a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság a per adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

(név) adós ellen négy végrehajtási ügy volt folyamatban a Pécsi Városi Bíróság előtt, egyrészt a (1.név) Kft., másrészt a (2.név) Illetékhivatala, harmadrészt jelen per felperese, és negyedrész az (4.név) Regionális Igazgatósága végrehajtást kérők követeléseinek behajtása iránt. A végrehajtásra 2002. február 26-án kibocsátott végrehajtási záradékkal indult (név) végrehajtást kérő kérelmére, akinek személyében időközben jogutódlás következett be, a jogutód a (1.név)Kft. lett. A másik három végrehajtást kérő – így a felperes is – ebbe a végrehajtási eljárásba kapcsolódott be. A felperesi követelést az adóssal szemben a Pécsi Városi Bíróság (ügyszám) szám alatt folytatta, míg a másik végrehajtás(ügyszám) szám alatt folyt.

A végrehajtás foganatosításának már a kezdeti szakaszában az I. rendű alperes, mint bírósági végrehajtó, három nagy értékű ingatlant foglalt le (helység) városában: az (1. utca neve) utcában, a (2. utca neve) utcában és a (3.utca neve) utcában. Ezekre végrehajtási jogot 2002. április 8-án jegyeztetett be az ingatlan-nyilvántartásba.

Az ingatlanok becsértékét 2002. június 16-án közölte az I. rendű alperes az adóssal, aki végrehajtás megszüntetése iránt indított pert, ez 2003. június 5-én fejeződött be jogerősen.

A (ügyszám) szám alatt indított végrehajtást a bíróság 9.786.301,- Ft-ra, és 1997. július 12-től számított késedelmi kamataira, továbbá 928.366,- Ft végrehajtási költségre korlátozta.

Az I. rendű alperes a végrehajtás alá vont ingatlanok becsértékét 2003. március 28-án újból közölte a felekkel, amely ellen az adós végrehajtási kifogást terjesztett elő. Az ingatlanok becsértékének igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő kirendelését követően a szakvélemény alapján történő jogerős megállapítására a Baranya Megyei Bíróság 1.Pkf.50.147/2004/2. számú másodfokú határozatával került sor 2004. október 1-én. Ezután lehetett a lefoglalt ingatlanokat árverés útján értékesíteni.

Az ingatlanok árverésére hat alkalmat tűzött ki az alperes, az elsőt 2005. január 13-ára. Ennek során azonban az I. rendű alperes, mint önálló bírósági végrehajtó, figyelmen kívül hagyta, hogy az adós jogi képviselővel rendelkezik, ezért az árverési hirdetményt nem neki, hanem az adósnak kézbesítette. A tértivevény „ismeretlen helyre költözött” jelzéssel érkezett vissza, amiért az I. rendű alperes az adós részére ügygondnokot rendelt ki.

A következő árverést 2005. március 3-án tartották, ekkor a (2. utca neve) úti ingatlant sikerült is értékesíteni.

A másik két ingatlan esetében árverési vevők hiányában az árverés sikertelen volt, ugyan úgy a 2005. április 21-ére kitűzött következő árverés is. Ezután a (3. utca neve) úti ingatlan értékesítése érdekében 2005. június 22-én tartott az I. rendű alperes sikertelen árverést, majd ugyanezen ingatlan vonatkozásában 2005. július 25-ére tűzött újabb árverést, de az iratok között árverési jegyzőkönyv nem található. Végül 2005. augusztus 17-i árverésen értékesítették a (3.utca neve) úti ingatlant, az (1.utca neve) úti ingatlant, pedig a (1.név) Kft. végrehajtást kérő a követelése fejében megvette.

Tehát 2005. augusztus 17-ére már valamennyi ingatlan értékesítésre került, és tekintettel arra, hogy a bírósági végrehajtásról szóló többször módosított 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 149. § (1) bekezdése szerint az árverési vevő a teljes vételárat tizenöt napon belül köteles megfizetni, 2005. év szeptember végére már az árverési vételáraknak is be kellett folynia az I. rendű alperes letéti számlájára.

A felosztási terv elkészítésének 2006. május 30-áig akadálya volt, mert az adós 2005. október 7-én végrehajtási kifogást terjesztett elő a 2005. augusztus 17-i árveréssel szemben. A Pécsi Városi Bíróság 2005. október 13-án kelt (határozat száma) szám alatti végzésével az árverést megsemmisítette. Ennek oka az volt, hogy az I. rendű alperes az árverési hirdetményt nem az adós akkor még meghatalmazott jogi képviselőjének, hanem az álláspontja szerint ismeretlen helyen tartózkodó adós ügygondnokának kézbesítette. A végrehajtást kérők részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság 1.Pkf.50.077/2006/2. számú 2006. március 7-én kelt végzéssel a városi bíróság végzését megváltoztatta, és az adós által 2005. október 7-én előterjesztett végrehajtási kifogást érdemi elbírálás nélkül elutasította, mert megállapította, hogy az adós a végrehajtási kifogás előterjesztésével a Vht. 217. § (2) bekezdése szerinti tizenöt napos határidőt elmulasztotta. Az árverési hirdetményt ugyanis 2005. augusztus 4-én és 9-én személyesen átvette, jogi képviselője, pedig július 29-én. Az árverési jegyzőkönyvet az adós jogi képviselője szintén kézhez vette 2005. augusztus 29-én.

Időközben az árverési vevők, mint érdekeltek, a végrehajtás felfüggesztését kérték a Baranya Megyei Bíróság előtt 10.P.20.196/2005 szám alatt folyamatban lévő per jogerős befejezéséig. Ebben a perben a (név) Rt. f.a. az adós ellen pert indított a (3.utca neve) úti ingatlanra létrejött adásvételi szerződés semmisségének megállapítása iránt. Majd miután a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti keresetet jogerősen elutasította a bíróság, a Pécsi Városi Bíróság az eljárás felfüggesztését 2006. május 30-án kelt végzésével megszüntette, és elrendelte a végrehajtás folytatását.

Az ezt követő tizenöt napon belül kellett volna az I. rendű alperesnek a felosztási tervet elkészítenie, e helyett 2006. áprilisában és júniusában megkereste a Pécsi Városi Bíróságot, hogy az ügyben foganatosítható intézkedésekről adjon útmutatást. A Pécsi Városi Bíróság (határozat száma) sorszámú, 2006. július 18-án kelt végzésével tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a Pécsi Városi Bíróság Elnökhelyettese által elrendelt soron kívüliségre tekintettel, soron kívül kell intézkednie a fenti, valamint a 21.271/2002 és 21.094/2002 számú ügyekben, amelyekben a Baranya Megyei Bíróság Pk.50.077/2006/2. számú, 2006. március 7-én kelt végzésével az ügyben foganatosított árveréseket hatályában fenntartotta. Ezek alapján az elárverezett ingatlanok birtokba adhatók, és amennyiben a vételárakat a vevők hiánytalanul megfizették, illetve az beszámításra került, a tulajdonjoguk bejegyezhető az ingatlan-nyilvántartásba.

Felhívta a bíróság az I. rendű alperest, hogy soron kívül készítse el a felosztási tervet, továbbá arra is, hogy ennek elkészítésekor legyen figyelemmel arra, hogy a zálogjogosultak végrehajtási eljárásba bekapcsolódása folytán létrejött (ügyszám) és (ügyszám) számú végrehajtási eljárásokban a végrehajtást kérő zálogjogosultak kizárólag abból az ingatlanból nyerhetnek kielégítést, amelyre zálogjoguk bejegyzést nyert. Továbbá figyeljen arra is a felosztási terv elkészítésekor, hogy az APEH bejelentette, miszerint a (helység) 18813 és a (helység) 23912/62/A/11 hrsz.-ú ingatlanokat az adó-végrehajtási eljárás során is lefoglalták, így a Vht. 4. §-a alapján az önálló bírósági végrehajtó folytatja le az adókövetelés behajtását. Ugyancsak tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy az (ügyszám) számú végrehajtási eljárásban az eredetileg fennálló követelés helyett a Pécsi Városi Bíróság P.22.077/2002/11. számú ítélete – amelyet a Baranya Megyei Bíróság Pf.20.288/2002/3.

számú ítélete helybenhagyott – a végrehajtandó összeget 9.786.301,- Ft tőkére, ennek kamataira, és 928.366,- Ft végrehajtási költségekre korlátozta. Tájékoztatta a I. rendű alperest arról is, hogy az ügyben jogerősen el nem bírált kifogások, beadványok, az elárverezett ingatlanok birtokba adását, a tulajdonjog bejegyzését, és a felosztási terv elkészítését nem akadályozzák.

Az I. rendű alperes csak 2006. szeptember 25-én készítette el a felosztási tervet, majd még egyet készített december 20-án.

A Pécsi Városi Bíróság 2007. január 29-én kelt végzésével az I. rendű alperest a jelen per felperese, továbbá az (4.név) Igazgatósága végrehajtást kérőknek az általuk előterjesztett felosztási tervek elleni kifogásai folytán hiánypótlásra hívta fel.

A bíróság álláspontja szerint egy ügyben két felosztási terv nem készíthető, különösen úgy nem, hogy a második felosztási terv elkészítésekor az első felosztási terv még nem jogerős, továbbá az (4.név) Igazgatósága végrehajtást kérőknek a második felosztási terv elleni kifogásának is az a lényege, hogy a két felosztási terv nincs összhangban egymással. Felhívta a figyelmet arra is, hogy egységes felosztási tervet kell készíteni, ebben az ingatlanokból és ingókból befolyt bevételeket egységesen kell szétosztani a végrehajtást kérők, a kamara, és a végrehajtó között. Figyelemmel kell lenni továbbá a kifogások tartalmára is, valamint arra is, hogy melyik árverést, melyik végrehajtást kérő követelése fejében tartotta az I. rendű alperes, és hogy ennek okán, az árverésen befolyt vételár csak azon ügyekre számolható el, amely ügyekben azt megtartotta.

A bíróság szerint az I. rendű alperes által rendelkezésre bocsátott iratok között nem volt fellelhető a 14/1994 (IX. 8.) IM. rendelet (a továbbiakban: Dsz.) szerint kiállítandó díjjegyzékek, ezek nélkül, pedig a végrehajtási kifogások sem bírálhatók el.

Felhívta az I. rendű alperest a bíróság, hogy valamennyi ügyben a Dsz. 21. § (1) illetve (4) bekezdése alapján az érdemi vagy ügyviteli befejezés esetén díjjegyzéket, az eljárás befejezését megelőzően elszámolt végrehajtási költségekről, pedig rész-díjjegyzéket állítson ki, ha ez még nem történt meg, amennyiben igen, ezt a bírósághoz terjessze be. A rész-díjjegyzékhez, illetve díjjegyzékhez részletes magyarázatot fűzzön az ügyérték kiszámításának módjáról, illetve az elszámolt összegekről. Ismételten felhívta a végrehajtó figyelmét az ügy soronkívüliségre, és hogy 15 napon belül a hiányokat pótolja.

Egyben tájékoztatta a végrehajtót és a feleket a bíróság, hogy a felosztási terv és a jelen per felperes, mint végrehajtást kérő által előterjesztett végrehajtási kifogás elbírálására érdemben akkor kerülhet sor, ha a 273/2006 (XII. 23.) Kormányrendeletre figyelemmel az (4.név) III. rendű, és a (2.név) Illetékhivatal IV. rendű végrehajtást kérők kéri a jogutódlás megállapítását, ellenkező esetben az eljárások a Vht. 52. § b) pontja alapján szünetelnek.

Ezt követően a Pécsi Városi Bíróság 2007. február 28-án kelt, (határozat száma) sorszámu végzésével megállapította, hogy I.rendű alperes neve(helység)i önálló bírósági végrehajtó mulasztott, amikor a felosztási tervet késedelmesen, 2006. szeptember 28-án készítette el. Ezt meghaladóan a jelen per felperesének a végrehajtási kifogását elutasította.

A Pécsi Városi Bíróság 2007. március 9-én kelt (határozat száma) számú végzésével megállapította, hogy az alperes mulasztást követett el azzal, hogy a bíróság 266. sorszámu, 2007. január 29-én kelt végzésében foglaltaknak a megadott határidőn belül és azon túl, a mai napig sem tett eleget. Felhívta az I. rendű alperest, hogy a 266. sorszámu végzésben foglaltaknak három napon belül tegyen eleget. Mindezt a jelen per felperesének kifogására hozta meg.

Az I. rendű alperes 2007. március 23-án készítette el a felosztási tervet, és 2007. május 7-én kelt díjjegyzékét megküldte a feleknek. A (1.név) Kft. – jogi képviselője útján – 2007. május 31-én élt végrehajtási kifogással az I. rendű alperes által készített díjjegyzékkel szemben, egyidejűleg végrehajtási kifogással élt a felosztási tervben feltüntetett, és neki megtérítendő összeggel kapcsolatban is. Jelen per felperese 2007. április 6-án nem határidőben élt kifogással a felosztási terv ellen, és egyben az ott feltüntetett végrehajtási költségeket is sérelmezte. Ugyancsak kifogásolta a felosztási tervet a IV. rendű végrehajtást kérő is.

A Pécsi Városi Bíróság 2007. augusztus 1-jén kelt (határozat száma) sorszámú végzésével az I. rendű alperes 2007. március 23-án elkészített felosztási tervét megváltoztatta. Megállapította, hogy a (1.név) Kft. jogosult 37.187.943,- Ft követeléséből a 22.750.000,- Ft értékű (1.utca neve) utcai ingatlanból a 426.960,- Ft, (2.utca neve) úti ingatlan értékesítésből és 850.948,- Ft ingóértékesítésből álló rész jut, a felperes 29.993.243,- Ft követeléséből 28.610.000,- Ft jut a (3.utca neve) utcai ingatlan értékesítéséből, míg az (4.név) Igazgatóságának 144.593,- Ft követeléséből az ingóértékesítések nyomán ezen összeg jut. Felhívta az alperest, hogy a végrehajtást kérőknek a teljesítés rovatban megjelölt összesen 31.850.000,- Ft-ot a végzés jogerőre emelkedését követő nyolc napon belül utalja ki.

A 2007. május 4-én kelt díjjegyzéket, valamennyi végrehajtást kérő vonatkozásában módosította.

A fenti határozattal szemben az alperes fellebbezett, a Baranya Megyei Bíróság 2007. október 9-én kelt végzésével az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította. A végzésben foglalt útmutatás szerint az új határozat meghozatalát megelőzően a végrehajtót, azaz az I. rendű alperest fel kell hívni, hogy ügyenként külön-külön, és költség fajtánként részletezze, valamint számlával, vagy más alkalmas módon (pl. bankszámlakivonat, stb.) igazolja készkiadásait, vagy jelölje meg, hogy a fellebbezésben írt 844.400,- Ft-ból melyik ügyben mennyit, és milyen jogcímen kíván felszámítani, ezeknek a költségeknek a felmerülését a fellebbezéshez csatolt okiratok közül melyik támasztja alá. A készkiadásokról készített kimutatást meg kell küldeni a feleknek, hogy azzal kapcsolatban észrevételeiket megtehessek.

A Pécsi Városi Bíróság a fenti másodfokú határozat kézbesítését igazoló térítvények visszaérkezését követően 2007. december 10-én kelt 290. sorszámú végzésében felhívta az alperest harminc napos határidő engedélyezésével, hogy a másodfokú határozatban foglaltak szerint terjessze elő a felosztási tervet, a kimutatást kézbesítse a feleknek, hogy észrevételeiket megtehessek, és felhívta, hogy a (ügyszám) számú ügyben állítsa ki a díjjegyzéket.

Az I. rendű alperes 2008. február 29-én érkezett beadványában a felhívásnak nagyobb részt eleget tett.

A végrehajtást kérő jogi képviselője azonban 2008. február 29-én érkezett beadványában bejelentette, hogy a végrehajtó a részére a korábbi díjjegyzékkel azonos tartalmú díjjegyzéket küldött meg, de a tételes elszámolást nem, ezzel egyidejűleg indítványozta az I. rendű alperes kizárását az ügy elintézéséből.

A bíróság 2008. március 3-án kelt végzésében felhívta az I. rendű alperest, hogy nyilatkozzon arra vonatkozóan, hogy az ügyből való kizáráshoz hozzájárul-e.

Az I. rendű alperes 2008. március 14-én érkezett beadványában bejelentette, hogy nem elfogult. Ezután a bíróság peren kívüli eljárás keretében 2008. április 4-én kelt és április 28-án jogerőre emelkedett végzésével az alperes kizárását megtagadta, az ügy iratai 2008. május 6-án érkeztek vissza a végrehajtási irodába. A bíróság 2008. május 13-án kelt végzésében újból felhívta az I. rendű alperest, hogy a korábbi megkeresésben foglaltaknak maradéktalanul tegyen eleget.

Miután az alperes erre nem reagált, a Pécsi Városi Bíróság 2008. június 11-én kelt (határozat száma) számú végzésével megállapította, hogy az I. rendű alperes mulasztást követett el azzal, hogy a bíróság 290. sorszámú, valamint 292. sorszámú végzésében foglaltaknak a megadott határidőben, és azon túl, a mai napig nem tett eleget, és felhívta az I. rendű alperest, hogy ezeket három napon belül pótolja.

Időközben a felperes a Pécsi Városi Bíróság Elnökéhez, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamarához is fordult 2008. év nyarán, a sorozatos alperesi mulasztások miatt. A kamara 2008. június 5-én vett fel jegyzőkönyvet az alperessel szembeni rendkívüli vizsgálatról. A végrehajtási ügy és a letéti számla szemügyre vétele után rögzítette a kamarai jegyzőkönyv, hogy az alperes a szükséges végrehajtási cselekményeket rendszeresen késedelmesen végezte, a panasz szerinti időhúzás több esetben észlelhető az aktában. Megállapították, hogy olyan költségeket is felszámított az alperes, amelyek szükségszerűsége kérdéses. A letéti számlán ezen a napon 1.955.096,- Ft volt az egyenleg, illetve lekötött betétként 75.409.501,- Ft-ot találtak, és megállapították, hogy a panaszos állítása valós, azaz nincs a letéti számlán a követelése. Javasolták a végrehajtási ügyek tételes vizsgálatát.

Az (név) Nyrt. 2008. június 11-én igazolta, hogy az alperes letéti számláján a fenti napon 2.375.917,- Ft a látra szóló egyenleg, míg a lekötött betét 76.411.917,- Ft.

A Pécsi Városi Bíróság 2008. május 13-án kelt végzésében arra hívta fel az I. rendű alperest, hogy a 2008. február 13-án kelt díjjegyzékek átvételét igazoló tértivevények fénymásolatait 15 napon belül csatolja, de ennek az alperes csak 2008. június 12-én tett eleget.

A Pécsi Városi Bíróság (határozat száma) számú végzése ellen az I. rendű alperes fellebbezett, és egyben igazolási kérelmet is benyújtott. Utóbbit a Pécsi Városi Bíróság 2008. július 2-án kelt végzésével elutasította, ez ellen az alperes szintén fellebbezett. A Baranya Megyei Bíróságra az iratokat 2008. szeptember 4-én terjesztették fel ismét. A másodfokú bíróság Pkf.50.772/2008/2. számú végzésével 2008. október 14-én helybenhagyta az elsőfokú bíróság igazolási kérelmet elutasító határozatát. A végrehajtói mulasztást megállapító végzés elleni I. rendű alperesi fellebbezést pedig Pkf.50.771/2008/2. szám alatt ugyanezen a napon hivatalból elutasította. Ezen másodfokú végzés ellen az I. rendű alperes kifogással élt, de ezt hiányos tartalma miatt elbírálni nem lehetett. Az I. rendű alperes a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, ezért a másodfokú bíróság a végrehajtó kifogását Pkf.50.771/2008/8. szám alatt elutasította. Az iratok 2009. február 24-én érkeztek vissza a Pécsi Városi Bíróságra.

Ezt követően született meg a Pécsi Városi Bíróság 2009. március 27-én kelt (határozat száma) sorszámú végzése, amely az I. rendű alperesi 2007. március 23-án elkészített felosztási tervét megváltoztatta, ez a határozat a végrehajtást kérőknek jutó összegeket a korábbi felosztási tervet megváltoztató végzéssel egyezően állapította meg.

A jelen per felperesének 28.131.850,- Ft-ot kellett volna végül kiutálnia az I. rendű alperesnek.

A felperes, mint végrehajtást kérő 2009. április 24-én érkezett beadványában bejelentette, hogy a felosztási tervre vonatkozó határozat nyomán fellebbezési jogáról lemond, kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest a végrehajtás során befolyt pénzüsszegek kamatainak megfizetésére.

A Pécsi Városi Bíróság 360. sorszámú végzése 2009. április 25-én jogerőre emelkedett, a bíróság rövid úton, telefaxon 2009. május 11-én értesítette az I. rendű alperest a végzés jogerejéről, majd (határozat száma) sorszámú, 2009. május 11-én kelt végzésével a felperes, mint végrehajtást kérő kérelmét a kamatok vonatkozásában elutasította.

A Baranya Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Pkf.50.829/2009/2. sorszámú, 2009. július 13-án kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

A felperes II. rendű alperesre is kiterjesztett keresetében az I. rendű alperest 7.792.433,- Ft megfizetésére kérte kötelezni, amely 28.213.850,- Ft-nak 2005. október 1-től – 2009. május 19-éig terjedő időre a mindenkori törvényben meghatározott késedelmi kamatait tartalmazta. A II. rendű alperes esetében annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperessel kötött kötelező felelősségbiztosítása alapján helytállni tartozik a biztosítási szerződésben szereplő összeg erejéig.

A kereset részben a l a p o s.

A megyei bíróság a tényállást az I. rendű alperes személyes előadása, a Pécsi Városi Bíróság (ügyszám), a (ügyszám) számú terjedelmes iratai, továbbá a peres felek által becsatolt iratok alapján állapította meg.

A Ptk. 349. § (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas, rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A (3) bekezdés értelmében ezeket a szabályokat kell alkalmazni a bírósági és ügyészségi jogkörben okozott kárért való felelősségre is, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

Utóbbi jogszabályhely értelmében a bírósági végrehajtó által okozott károkat is a fentiek nyomán kell elbírálni.

A Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Az előbbieket nyomán a felperesnek kellett bizonyítania, hogy a kártérítő felelősség konjunktív feltételei fennállnak-e, azaz bármelyik hiánya esetében a kártérítő felelősség nem állapítható meg. A hivatkozott Ptk. 339. § (1) bekezdésében foglalt általános kártérítő felelősségi szabályokhoz képest a 349. § (1) bekezdése különös feltételeket is tartalmaz. A felperes és az I. rendű alperes végrehajtó intézkedése ellen a megfelelő jogorvoslati lehetőséget igénybe vette, amikor több alkalommal végrehajtási kifogást nyújtott be az általa sérelmesnek tartott végrehajtói intézkedések, az árverés, a felosztási tervek időszerűségével és tartalmával kapcsolatosan, így a fenti különös feltételnek eleget tett.

Tény, hogy az alperes, mint önálló bírósági végrehajtó 2005. augusztus 17-i árverésen sikeresen értékesítette a (helység), (3. utca neve) utcai ingatlant, amelyből a felperes, mint végrehajtást kérő, (név) adóssal szembeni követelését ki tudta volna akkor elégíteni.

A Vht. 149. § (1) bekezdése szerint az árverési vevő a teljes vételárat 15 napon belül köteles megfizetni, így az utolsó árveréstől számítottan legkésőbb szeptember hónap közepére, végére, az árverési vételáraknak is be kellett folynia az I.r. alperes által vezetett végrehajtói letéti számlára.

A Vht. 171. § (1) bekezdése szerint a végrehajtónak az intézkedésének, illetőleg a végrehajtás során történő értékesítésnek a jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül felosztási tervet kell készítenie. Az I. rendű alperes azonban ennek nem tett eleget, először csak 2006. szeptember 28-án került sor ilyenre.

Azonban a beszerzett bírósági iratok alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes a felosztási terv elkészítésében 2006. május 30-áig akadályozva volt. Az adós ugyanis 2005. október 7-én végrehajtási kifogást terjesztett elő a 2005. augusztus 17-i árveréssel szemben, az árverést, pedig 2005. október 13-án kelt (határozat száma) számú végzésével a Pécsi Városi Bíróság megsemmisítette. Ennek azonban az oka az volt, hogy az I. rendű alperes az árverési hirdetményt nem a jogszabályoknak megfelelően kézbesítette, mert nem az adós akkor még meghatalmazott jogi képviselőjének küldte meg, hanem az álláspontja szerint ismeretlen helyen tartózkodó adós ügygondnokának. A végrehajtást kérők részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljárás másodfokú bíróság azonban a fenti végzést megváltoztatta, és az adós által 2005. október 7-i végrehajtási kifogást érdemi elbírálás nélkül elutasította, mert megállapította, hogy az adós végrehajtási kifogás előterjesztésével a Vht. 217. § (2) bekezdése szerinti tizenöt napos határidőt elmulasztotta.

Az árverési vevők időközben, mint érdekeltek, a végrehajtás felfüggesztését kérték a Baranya Megyei Bíróság előtt 10.P.20.196/2005 szám alatt folyamatban lévő, a (3.utca neve) úti ingatlanra létrejött adásvételi szerződés semmisségének megállapítása érdekében, ez a felfüggesztés azért vált szükségessé, mert a végrehajtás tárgyát képező egyik ingatlan tulajdonjoga vitás volt. Csak a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereset jogerős elbírálását követően – ezt a bíróság elutasította – kerülhetett sor arra, hogy a Pécsi Városi Bíróság a végrehajtási eljárást 2006. május 30-án kelt végzésével megszüntesse, és elrendelje a végrehajtás folytatását.

A bíróság álláspontja szerint ezen naptól kezdődően lehet és kell az I. rendű alperes magatartásának jogellenességét vizsgálni, mivel ekkortól került abba a helyzetbe az I. rendű alperes, hogy az árverést követően a felosztási tervet elkészítse, és a befolyt pénzt kifizesse a végrehajtást kérőknek.

Az I. rendű alperes azonban a Vht. 171. § (1) bekezdésében írt tizenöt napos határidőt többszörösen és többször elmulasztotta. E helyett 2006. áprilisában – tehát még a végrehajtási eljárás felfüggesztésének megszüntetéséről szóló végzés előtt – majd júniusában megkereste a bíróságot, hogy az ügyben foganatosítható intézkedésekről adjon útmutatást, azt a bíróság 2006. július 18-án kelt végzésével tette meg. Azonban az alperes 2006. szeptember 25-én tett eleget ennek a felhívásnak, majd december 20-án egy újabb felosztási tervet készített, így már két felosztási terv állt rendelkezésre, a bíróságnak, muszáj volt felhívnia határozatával, hogy egységes felosztási tervet készítsen, ilyet az alperes csak 2007. május 11-én készített. Mindez az ügy bonyolultságára tekintettel is kirívó késedelemnek minősül. Igaz ez még akkor is, hogyha a felosztási terv és a mellékleteként szereplő díjjegyzék ellen a végrehajtást kérő kifogást terjesztettek elő, emiatt pedig a bíróságnak döntenie kellett a végrehajtási kifogásról. Tény az az I. rendű alperesi állítás az irányadó tényállás alapján, hogy a bíróságon is hosszú ideig voltak az iratok, mivel a Baranya Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság, a felosztási tervre vonatkozó elsőfokú határozatot 2007. október 9-én kelt végzésével hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította, és ennek nyomán fel kellett hívni az I. rendű alperest arra, hogy pontosan hogyan részletezze úgymint és költség fajtánként a készkiadásait, és egyéb díjai igazolására, továbbá arra, hogy 844.400,- Ft-ot melyik ügyben kívánja felszámítani, kimutatásait a feleknek is meg kell küldenie.

Amennyiben az alperes a jogszabályoknak megfelelően 2006. június 30-a után határidőben elkészíti a felosztási tervet, úgy a fenti határozatokat sem kellett volna meghoznia a bíróságnak.

Mivel az I. r. alperes arra hivatkozott, hogy a bíróság, illetve a végrehajtást kérők miatt húzódott el a pénz kifizetése, a bíróság az alábbiakra mutat rá:

Az elsőfokú bíróság sem hozott kirívóan hibás, vagy szakszerűtlen határozatot a felosztási tervvel kapcsolatosan. Az I. rendű alperes a 2007. évi felosztási terveirez olyan iratokat csatolt a költségei alátámasztásához, amiken nehezen lehetett kiigazodni, hiszen a másodfokú bíróságnak is fel kellett hívnia, hogy pontosan mindent jogcím szerint részletezzen. A felosztási tervet megváltoztató, illetve a díjjegyzéket módosító végzést, pedig azért kellett hatályon kívül helyezni többek között, mert az így megállapított felosztási terv, számítási hibát is tartalmazott. A négy végrehajtási ügy közül az egyikben készített díjjegyzék az iratok között nem is volt fellelhető, továbbá az I. rendű alperes a négy végrehajtási ügyben ügynként különböző összegű, de összesen 1.616.640,- Ft egyéb költséget tüntetett fel a készkiadások között, felmerülésük okát azonban nem részletezte számlával, nem igazolta.

Ezt követően az I. rendű alperes a hatályon kívül helyező végzés útmutatásainak megfelelően elkészített, a Pécsi Városi Bíróság által kiadott hiánypótlást elrendelő végzésben foglalt felhívásnak sem az abban írt módon tett eleget, ügynként külön – külön és költség fajtanként nem részletezte, nem igazolta készkiadásait, nem jelölte meg, hogy a fellebbezésében írt 844.400,- Ft-ból melyik ügyben mennyit, és milyen jogcímen kíván felszámítani, több bankszámlakivonatot, számlát, és egyéb okiratot csatolt, azonban nem nevezte meg, hogy ezek melyik ügyben, milyen költség felmerülését igazolják.

A Pécsi Városi Bíróság 2007. november 15-én hozzá megérkezett hatályon kívül helyező végzést követően harminc nap határidőt engedélyezett a hiánypótlásra az alperesnek, amely 2008. január 11-én érkezett meg hozzá, az I. rendű alperes február 13-án minden ügyben újabb díjjegyzéket készített, ehhez különböző számlákat, számlakivonatokat, feladóvevény-másolatokat, stb. csatolt, és azt február 29-én juttatta el a bíróságra. Ugyanezen a napon érkezett a végrehajtást kérők közös beadványa, új végrehajtó kijelölése iránt.

Az elfogultsági kifogást 2008. április 4-én bírálta el a Pécsi Városi Bíróság, majd május 13-án hívta fel az alperest arra, hogy a február 13-i díjjegyzékek átvételét igazoló tértivevények fénymásolatait tizenöt napon belül csatolja, de ennek csak június 12-én tett eleget az I. rendű alperes. Megállapította egyidejűleg június 11-én kelt végzésével a városi bíróság, hogy az alperes mulasztást követett el, amikor a 290. és 292. sorszámú végzésekben foglaltaknak a megadott határidőben, és azon túl, nem tett eleget. Ez ellen jogorvoslattal élt az I. rendű alperes, az igazolási kérelmet a városi bíróság elutasította, ez ellen szintén fellebbezett az I. rendű alperes, és végső soron a Baranya Megyei Bíróság hagyta helyben 2008. október 14-én az igazolási kérelmet elutasító elsőfokú határozatot.

A végrehajtói mulasztást megállapító végzés elleni I. rendű alperesi fellebbezést, pedig ugyanezen a napon utasította el hivatalból a Baranya Megyei Bíróság. Még ezen határozattal szemben is kifogással élt az I. rendű alperest, de ezt hiányos tartalma miatt elbírálni nem lehetett, végül a iratok 2009. február 24-én érkeztek vissza a Pécsi Városi Bíróságra.

Az előbbieket nyomán tehát megállapította a bíróság, hogy az I. rendű alperes sorozatos, a Vht-ba ütköző jogellenes magatartásai, mulasztásai vezettek ahhoz, hogy 2006. június 30-át követően a felosztási terveket nem készítette el, továbbá azok nem feleltek meg a jogszabályoknak. Súlytalan ezért az az I. rendű alperesi hivatkozás, hogy a felperes, a többi végrehajtást kérő, és a bíróság húzta el az eljárást. Az okfolyamat, a számos jogorvoslat elindítója a jogellenes I. rendű alperesi magatartás volt, amely végig húzódik az egész végrehajtási eljárás, de azt jogorvoslatokkal maga az I. rendű alperes is „elhúzta”. Amennyiben határidőben és a jogszabályoknak megfelelő felosztási tervet készített volna az I. rendű alperes, úgy a befolyt pénzüsszegek minden további nélkül határidőben kifizethetőek lettek volna.

Az sem hihető I. r. alperesi állítás, hogy a Végrehajtói Kamara adott utasítást arra, miszerint külön alszámlán tartsa a befolyt összegeket, annak kamataival pedig a „kamara hasznát” gyarapítsa.

Mivel a felperes nem jutott hozzá a neki az árverés nyomán járó 28.131.850,- Ft-hoz határidőben, azt csak 2009. május 19-én kapta meg, így ezt a pénzt hasznosítani ezen időszak alatt nem tudta. Így annak kamatait sem élvezhette, ezzel kapcsolatban kár a keletkezett.

Nyilvánvalóan ez az előbbiek nyomán okozati összefüggésben is áll az I. rendű alperes jogellenes magatartásával. Az I. rendű alperes a felelősség alól magát kimenteni nem tudta, nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, ezért a bíróság marasztalta őt a felperes kárában.

A kár összegszerűsége körében a bíróság a keresettől eltérően 2006. május 30-ától – 2009. május 19-éig terjedő időre az alábbiak szerint ítélte meg, mivel a felperesi kereset összegszerűségét, a kamat mértékét – amely egyébként a mindenkor i jegybanki alapkamatnak felel meg a Ptk. 301. § (1) bekezdését is figyelembe véve - sem vitatta, e körben nyilatkozatot nem tett:

Tőke	Kezdő időpont	Befejező időpont	Kamat	Napok száma	Összeg
28.131.850,-Ft	2006.05.30.	2006.06.30.	6 %	31	143.866,- Ft
28.131.850,- Ft	2006.07.01.	2006.12.31.	6,25 %	183	884.663,- Ft
28.131.850,- Ft	2007.01.01.	2007.06.30.	8 %	180	1.109.859,- Ft
28.131.850,- Ft	2007.07.01.	2007.12.31.	7,75 %	183	1.093.096,- Ft
28.131.850,- Ft	2008.01.01.	2008.06.30.	7,50 %	181	1.046.274,- Ft
28.131.850,- Ft	2008.07.01.	2008.12.31.	8,50 %	183	1.198.879,- Ft
28.131.850,- Ft	2009.01.01.	2009.05.19.	10,50 %	138	1.116.796,- Ft
Összesen:					6.593.432,- Ft

Az előbbiek nyomán tehát 6.593.432,- Ft megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest a felperes javára a bíróság, kamatot a felperes nem igényelt, arról határozni nem kellett.

Nem vitatható, hogy a fenti időszakban, amíg az I. rendű alperes önálló bírósági végrehajtóként működött, a tevékenysége idejére a II. rendű alperessel állott fenn kötelező felelősségbiztosítási szerződése.

A Ptk. 559. § (1) bekezdése szerint felelősségbiztosítási szerződés alapján a biztosított követelheti, hogy a biztosító a szerződésben megállapított mértékben mentesítse őt olyan kár megtérítése alól, amelyért jogszabály szerint felelős.

A (2) bekezdés kimondja, hogy a biztosító a megállapított kártérítési összeget csak a károsultnak fizetheti; a károsult azonban igényét közvetlenül a biztosító ellen nem érvényesítheti. A biztosított csak annyiban követelheti, hogy a biztosító az ő kezéhez fizessen, amennyiben a károsult követelését ő egyenlítette ki.

A felperes mellékelte 12. sorszám alatt azon iratokat, amely szerint bejelentette a biztosítási eseményt a II. rendű alperesnek, erre már a biztosítási szerződés 2010. április 30-a utáni

megszűnését követően került sor, ez azonban nem jelenti azt, hogy az esetleges helytállás alól a II. rendű alperes mentesülne.

A felperesnek írt iratában a II. rendű alperes (12. sorszámú irat, F/22. számú melléklet) arra hivatkozott, hogy a kockázatviselés a szerződés időbeli hatálya alatt okozott, bekövetkezett, és a biztosító részére bejelentett károkra terjed ki. Okszerűen 2010. április 30-a előtt következett be a felperes károsodása az I. rendű alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben, ezt a felperes az elévülési időn belül bejelentette, így arra a II. rendű alperes nem hivatkozhat, hogy nem határidőben érkezett a bejelentés, hiszen a bejelentés és a káresemény, a kockázatviselés ideje elválhat ilyen módon egymástól. Ezen túlmenően mellékelte ugyancsak F/23. sorszám alatt a 12. sorszámú irathoz a felperes a II. rendű alperes felé nyújtott azon 2010. október 19-én kelt tájékoztatását, hogy az I. rendű alperes pernyertessége előmozdítása érdekében a II. rendű alperes a perbe beavatkozhat. Az ezen irat postára adását igazoló, és a II. rendű alperes által történt átvételét igazoló tértivevény másolatát is mellékelte. A II. rendű alperes azonban a perbe nem avatkozott be, ezt követően került sor a 2010. november 22-i tárgyaláson a II. rendű alperes perbevonására.

A Pp. 123. §-a értelmében ha a kereseti kérelem számadási kötelezettség megállapítására irányul, a felperes ezzel együtt kérheti az általa előterjesztett számadás helyességének megállapítását is. Megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva, vagy a kötelezettség lejártának hiányában, vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A Ptk. 559. § (2) bekezdésének első mondatának első tétele egyértelműen azt kívánja meggátolni, hogy a biztosított a fedezetet a károsult elől elvonhassa. A második tétel pedig megakadályozza, hogy a károsult a károkozó helyett eleve a biztosítót perelje, a kártérítési összeg megfizetése iránt.

A Ptk. 559. § (2) bekezdése alkalmazásában tehát egyrészt a károsult „igénye” a kártérítési összeg (biztosítási összeg) megfizetése iránti igény, tehát marasztalási keresetet kell érteni, másrészt a Ptk. csak a közvetlen igényérvényesítést tiltja, vagyis a károkozó biztosított marasztalását követően az önként nem teljesítő biztosító ellen is megnyílik a marasztalási kereset előterjesztésének lehetősége. Ekként tehát a II. rendű alperessel, mint az I. rendű alperes kötelező felelősségbiztosítójával szembeni követelést elő lehet, és jelen perben is elő lehetett terjeszteni, ahogy azt a Legfelsőbb Bíróság az EBH2002.633. számú döntésében kifejtette. Azon döntés és jelen per körülményei megegyeznek a téren, hogy a felperes éppen a Ptk. 559. § (2) bekezdés első mondat második fordulata nyomán a II. rendű alperessel szemben marasztalást még nem kérhetett, ugyanakkor a kért megállapítás a jogainak megóvása miatt szükséges volt.

Nem avatkozott be a perbe a II. rendű alperes, ez tény, de a bírósághoz a tárgyalás berekesztése előtt beérkezett iratában vitatta a kockázat viselésének fennállását. Így a megállapítási kereset érdemben elbírállható volt. Ennek nyomán a megyei bíróság a II. rendű alperes kockázatviselésének fennállását megállapította a felperesi igény vonatkozásában, azonban ez a biztosítási szerződésben szereplő 2.000.000,- Ft-nak a 10 %-os önrésszel csökkentett részére, azaz 1.800.000,- Ft-ra áll csak fenn.

Egyebekben a Legfelsőbb Bíróság az EBH2004.1029. számú határozatában is kifejtette, hogy a biztosító társasággal szemben marasztalásra irányuló keresetet is elő lehet terjeszteni, ezt a Ptk. 559. § (2) bekezdése nem zárja ki, ha a biztosított önként nem teljesít, akár a terhére meghozott megállapítást tartalmazó ítélet alapján.

A bíróság szerint pedig ebből az következik, hogy megállapítási kereset a biztosítóval szemben a kockázatviselés fennállására indítható.

A kereseti pertárgyérték 7.792.433,- Ft volt, ehhez képest a bíróság 6.593.432,- Ft megfizetésére kötelezte az I. rendű alperest, ezen belül a II. rendű alperes kockázatviselése 1.800.000,- Ft erejéig terjed.

Mindez 85 % - 15 % pernyertesség-pervesztesség arányt jelent a felperesre kedvezőbben. A teljes pertárgyértékre 467.500,- Ft elsőfokú eljárási illeték került feljegyzésre, a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán. Ennek 15 %-át, azaz 70. 125,- Ft-ot kell az állam javára a felperesnek megfizetni az Itv. 74. § (3) bekezdése nyomán alkalmazandó 6/1986 (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) és (2) bekezdése alapján. A fennmaradó 397.375,- Ft, ebből 1.800.000,- Ft erejéig egyetemlegesen kötelesek az alperesek az illetéket az állam javára megfizetni, míg az I. rendű alperes külön 289.375,- Ft-ot. Az ügyvédi munkadíj az eredeti pertárgyértékre 389.637,- Ft a 32/2003 (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti mértékben. Ennek 85 %-a 331.191,- Ft, 15 %-a 58.446,- Ft, a kettő különbözete: 272.745,- Ft. Ezen összegből egyetemlegesen az alperesek az 1.800.000,- Ft-ra eső 90.000,- Ft-ot kötelesek a felperesnek részperkölségként megfizetni, míg külön az I. rendű alperes 182.745,- Ft-ot.

Pécs, 2011. február 2.

. Gelencsér Zoltán s.k.

bíró

a kiadmány hitelül: